

Ozir po domovini.

Na Snežnik

smo napravili izlet Ivan Tisen, Lojze Steinmetz in jaz v nedeljo 9. dne t. m. Odpeljali smo se tedaj v soboto zvečer ob 9. uri z mešanim vlakom iz Ljubljane in bili smo na Rakeku ravno ob polnoči. S popred naročenim voznikom se od tod ob 2. zjutraj odpeljemo čez Cerknico in Lož in tako bili smo že ob pol 5. uri v Starem trgu pri Kocavzu. Noč je bila izvrstno lepa in svetla. Že ko smo se proti Ložu peljali, nas je 5336 čevljev visoki Snežnik na-se vabil. Ker pa tudi jutro bilo je prav lepo, bilo je pričakovati prav ugodnega dne, in tako je tudi bilo. Naš prijatelj v Ložu, poskrbevši nam voznika in druge potrebščine, tudi na vodnika za na hrib ni pozabil, in tako nas samo še zajutrnka malo počakavši voznik z vodnikom vred še do Šneperške grajščine potegne.

Ravno ob 6. uri smo začeli peš v hrib koračiti in prišli smo kmalu v veliki gozd. Pot je dolgo časa kolovozna za les, posebno je veliko dogarjev v gozdu, ki doge delajo. Prišli smo v dveh urah in pol na lepi Dol, kar tu zasledimo medvedove in volkove stopinje, ktere so bile tisto noč gotovo malo pred nami storjene; al vodnik nam je rekel, da se nam ni treba nič bati, ker medved, ko se daní, v svoj brlog zleze, in le zopet, ko se dobro zmračí, si gré živeža iskat. Kmalu potem nam vodnik naš pokaže zapuščeno dogarsko kočó, v kateri sta dva brata delala, kjer pa je starejši brat mlajšega s sekíro po glavi mahní, do smrti ubíil in tam zakopal.

Kmalu potem se pot iz kolovoza na desno v hrib obrne, in tako smo hodili še eno uro do mezališča, kteremu se tudi „pri studentu“ pravi; ondi pa ni nobene izvireka, ampak le v deževnem vremenu se voda v blatno jamo zateka. Tu je tudi gobarska kočá.

Po tri ure in pol prav hitrem hodu trebalo je počítka in povžitka; oba sta se nam jako dobro prilegla, samo vode je manjkalo. Pol ure počivavši, odrinemo spet naprej čez „Gasperjev hrib“ memo velike dogarske kočé.

Tu, po navadi lovci ali drugi turisti prenočé; kajti zmirom se ta izhod na dva dni dela, naprej čez hrib „nova Krašnja“ in prišli smo ob 11. uri iz gozda na prvi robček Snežnika, kjer nas je vstrašil veliki brkasti jastreb. (Kon. prih.)

Mnogovrstne novice.

* *Koliko je kolek (štempelj) samo v Avstriji brez Ogerskega državi nesel preteklo leto 1870?* — Nič manj kakor 12 milijonov in 689.728 gold., po takem za 314.574 gold. več kakor poprejšnje leto 1869., in to večidel za kolekove marke, za ktere se je skupilo 11 milijonov in 384.770 gold., in za kolek časnikov 826.934 gold. Vrh tega so se skupili na davščinah za predplačila, za asekuracijska pisma, za karte vožnjá itd. 3 milijoni in 91.729 gold., tedaj memo poprejšnjega leta za 236.414 gold. več. Po takem znaša ves štempeljsk dohodek 15 milijonov in 781.417 gold.

* *Letina na Francoskem*, ktera, kedar je slaba, je ogerski žitni kupčiji na dobiček, bode letos prav dobra. Kmetovalci so več žita sejali, kakor se je mislilo zarad vojskinih homatij, ktere jih niso toliko ovirale kakor je bilo misliti. Po takem ne bodo mnogo žita potrebovali iz družih dežel. To pa je za nas dobro,

* *Obrtnijska in umetnijska razstava v Celovcu*, ki se je h koncu minulega meseca začela in se bode sklenila 16. t. m., je — kakor „Besednik“ piše — izvrstna

in zanimiva. Nahaja se v prvem razredu 1304 raznih obrtnijskih in rokodelskih pridelkov iz sedanosti in preteklosti; drugi oddelek obsega mnogovrstne spomenike, mize itd. iz domačega marmeljna, kipe in odtise iz mavca, sita, vrvi in mreže. Tudi sloveči koroški rudniki in fužinarji so razstavili pri tej priliki obilno rudniških in fužinskih pridelkov, ki jih dosti občudovati ne moremo. — Kar zanimiva vsacega obiskovalca, to je neka cerkva iz lipovega lesa, 7' 6" visoka, 2' 9" široka, ki jo je pred 400 leti nek mih v Moličah izrezal in dodelal v 10 letih, kakor se pripoveduje. Izdelana je ta cerkva — med ljudstvom znana pod imenom „frfovž“ (tičnik), — čisto gotično.

* *Družba sv. Mohora*. Kakor doslej vsako leto, pridobila si je družba tudi tekoče leto dosti novih udov po raznih stranéh slovenske domovine. Lansko leto je bilo vseh družnikov 16.165, letos je število narastlo na 17.388; tedaj je 1223 više od lanskega. Po raznih škofijah se razdeli število tako-le: goriška nadškofija šteje letos 2067, krška škofija 1736, lavantinska škofija 6280, ljubljanska škofija 6028, tržaškopoperska škofija 895, senjska škofija 114, poreška škofija 87, zagrebška nadškofija 98, sekovska škofija 61, videmska nadškofija 9, po raznih drugih škofijah je še 9 udov.

Dopisi.

Iz Koroškega. (*Tabor na zgornjih Buhlah*) je dovoljen. Okličemo tedaj sledeče vabilo:

„Slovinci! mili bratje! Star pa resničen pregovor pravi: „Do tretjega rado gré!“ — Dvakrat že smo se lani zbrali koroški Slovenci, zbrali pod milim nebom na taborih na Bistrici in v Žopračah, zbrali se od vseh vetrov; bilo nas je gotovo nad 15.000 rodoljubov skupaj na obeh taborih. V lepem spominu še sta ta tabora nam vsem, ostaneta pa tudi res pomenljiva, da, neprecenljiva za vse nas Slovence. Zakaj prvičkrat smo skupno in javno v tako ogromnem številu stopili pred svet, stopili „v kolo k bratom Slavjanom“, navdušeni smo sprejeli misel, da v eno politično celoto združimo se z narodom, ki poldrugi milijon duš šteje po Štajarskem, Kranjskem, Goriškem, Tržaškem in Isterskem; odkritosrčno smo izrekli svoje želje, svoje potrebe in svoje težave, pokazali, kje in kako nam se slaba godí, pa tudi dokazali, kako mogoče zljajšati si svoje stanje ter pripomagati si k boljši, veseliši prihodnosti. Ne tedaj, da bi delali polom, delali komu krivico, sošli smo se na taborih, ampak da prijateljsko pogovorimo in dogovorimo se o svojih zadevah in pravicah; mirno smo se sešli, mirno in pohlevno spet se razšli. Zato — po stari, lepi šegi naših prededov — zbrati hočemo se v tretje ravno tako mirno in pošteno. Pravico k temu že imamo; s pismom 7. julija 1871. l., št. 5378, dovolilo nam je sl. c. kr. okrajno poglavarstvo v Celovcu napraviti tabor:

10. nedeljo po binkoštih, to je, 6. avgusta t. l. ob pol štirih popoldne pri gosp. Štefanu Primožu, po domače Riznarju na zgornjih Buhlah ($\frac{1}{4}$ ure komaj od božje poti pri Devici Mariji v Dolini in ravno tako blizo železno cestne postaje „Grafenstein“); dovolilo nam je pri taboru pretresovati sledeče stvari:

1. Ktere pravice smo Slovenci že dosegli? katerih nam je še treba in kako jih mogoče postavno doseči?
2. Pretresuje se „spomenica“, ki jo je slov. politično društvo „Trdnjava“ predlagala visokemu c. kr. ministerstvu in se potem izreče, ali se ta peticija sprejame in potrdi po vsem in posameznem njenem zapopadku, ali ne?